

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: 1 S 2, 12 – 26

Text: 1 S 1, 26 – 28 *Chana řekla: "Dovol, můj pane, při tvém životě, můj pane, já jsem ta žena, která tu stála u tebe a modlila se k Hospodinu. Modlila jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila. Vyprosila jsem si ho přece od Hospodina, aby byl jeho po všechny dny, co bude živ. Je vyprošený pro Hospodina." I poklonil se tam Hospodinu.*

Maminka jménem Chana posílá malého Samuela do školy. Tu nejlepší školu mu chce dát! Posílá ho do církevní školy. Bude jej učit samotný kněz Élí. Ale miminka nemá tušení, jaké spolužáky bude Samuel mít. Synové kněze Élího, Chofní a Pinchas byli staří ostřílení mazáci, ale byli to také pořádní darebáci. Co prováděli, to nám tu dnes děti předvedly. Chofní a Pinchas vůbec nebyli dobrými vzory ani pro Samuela, ani pro návštěvníky bohoslužeb. Promiňte, že to tak musím říct, ale chovali se doslova jako hovada! Měli to být kněží, ale byli to sobečtí, namyšlení, neposlušní darebáci. A v tomto prostředí se měl Samuel učit poslouchat Hospodina. Jak to zvládne? Byl v první třídě! Navíc, s rodiči se viděl jen jednou za rok. Jinak byl pořád ve škole. Snad ho aspoň kněz Élí naučí něco dobrého. Ale kněz Élí byl starý, mladým nerozuměl, neměl u nich žádnou autoritu a ani sám se už dlouhou dobu nemodlil. Dokonce, když se někdo upřímně a ze srdce modlil, tak Élí to pokládal za opilost! Élí dbal na udržování náboženského provozu, to jo, ale osobní zbožnost mu byla dost vzdálená. Za jeho působení lidé Boží slovo prakticky neznali a kněz Élí ho často ani nekázal. Bodejt', že jeho synové pak byli takoví ničemníci.

Kdo se však velmi usilovně modlil, byla Samuelova maminka Chana. Ani nevěděla, do čeho její syn jde, ale její modlitby znamenaly pro malého Samuela opravdu hodně. I když svého syna dala na tak těžkou školu a vídala se s ním jednou za roku, milovala ho stejně, jako všechny své ostatní děti. Pokaždé, když ho navštívila (a nebyla to pro ni žádná snadná cesta!), přinesla mu malou pláštěnku, kterou sama s láskou ušila. Znáte to sami: když děti poznají, že je rodiče mají opravdu rádi, to je pro ně ten nejlepší dárek. I proto byl Samuel ve škole schopný a silný. Měl podporu od rodičů, cítil jejich upřímnou lásku a za vším ještě stály maminčiny modlitby.

No, ale čemu se měl Samuel v té církevní škole naučit? Měl se přidat k lumpárnám svých starších spolužáků? Měl být jako kněz Élí bez zájmu a nadšení? Nebo se měl učit od Hospodina? Jistěže od Hospodina. Ale Hospodina neznal a jeho slovo nikdy neslyšel. Představte si to – Samuel slouží v Hospodinově svatyni, ale Hospodina nezná. Je to to možné?

Je možné být v církvi a neznat Hospodina? Bohužel ano. A je tomu tak dodnes. Ani my, i když žijeme v církvi, nepoznáme Hospodina, dokud se nám on sám nedá poznat. I Samuel musel ve svém srdci prožít osobní setkání s Bohem. Stalo se to tak, že Pán Bůh sám oslovil Samuela, ale ten pochopitelně napřed vůbec nepoznal, že to k němu mluví Pán Bůh. Až po několikátém zavolání Samuel Bohu začal naslouchat. To, co mu Bůh řekl, Samuelovi otevřelo oči. Začal vnímat všechny ty nepořádky v církvi. Jak synové Élího pošlapávají a zneuctívají oběti pro Hospodina a jak kněz Élí už není schopen s tím nic dělat. Samuelovi se Hospodin svým slovem zjevoval čím dál víc. A stal se z něj dobrý kněz i soudce izraelského lidu.

Milí přátelé, milé děti, budu rád, když si z dnešního kázání odnesete aspoň pár myšlenek:

- 1) Mnoho dobrého v našem životě pochází z lásky našich rodičů. Často to oceníme až v pozdějším věku.
- 2) Milí rodiče, modlete se za své děti. Ne jen liturgicky v kostele, ale ve svém srdci, jako Chana. Prokážete jim tak obrovskou službu.
- 3) Milí rodiče, nečekejte, že na stará kolena ještě něco s dětmi zmůžete. Nepromarněte čas, kdy děti potřebují vaši lásku nejvíce.
- 4) Milé děti, nebojte se bezbožných spolužáků. Oni znevažují Pána Boha, protože se s ním skrze jeho slovo nikdy nesetkali. Vy usilujte o to, abyste byli na Boží slovo vnímaví.

5) Pro Samuela a jeho budoucí povolání bylo nejdůležitější, že poznal Hospodina. Rodiče mu mohli dát lásku, ale nemohli mu dát víru. Spolužáci jej možná brali mezi sebe, ale nebyli mu dobrým příkladem. Kněz Élí sice naučil Samuela jak odpovídat na Boží zavolání, ale Boží slovo musel Samuel uslyšet sám.

Přeji vám, ať i škola je místem, kde lze vyznávat víru v Pána Ježíše Krista, jednat poctivě a zbožně a být tak dobrým příkladem pro druhé.